

II. Zagadnienia egzaminacyjne dla brokerów ubezpieczeniowych

- 1) podstawowe pojęcia związane z obsługą ubezpieczeń gospodarczych — definicje stosowane w ogólnych warunkach ubezpieczeń;
- 2) procedury zarządzania ryzykiem:
 - a) identyfikacja ryzyka, ocena ryzyka, sposoby eliminacji lub przeniesienia ryzyka,
 - b) opracowanie programu ochrony ubezpieczeniowej i jego realizacja;
- 3) umowa brokerska i odpowiedzialność brokera:
 - a) charakter umowy brokerskiej,
 - b) czynniki kształtujące treść umowy brokerskiej,
 - c) obowiązki wynikające z umowy brokerskiej,
 - d) odpowiedzialność brokera — cywilna, administracyjna, karna i inna;
- 4) inne umowy związane z działalnością brokerską — umowa o współpracy z zakładem ubezpieczeń, umowa o wysokości prowizji i inne;

- 5) ubezpieczenia nietypowe;
- 6) znajomość podstawowych produktów ubezpieczeniowych funkcjonujących na polskim rynku;
- 7) podstawowe dokumenty związane z działalnością brokerską — oferta brokerska, slip brokerski, nota prowizoryczna, dokument ubezpieczenia, rozliczenie się ze składek i prowizji.

III. Zagadnienia egzaminacyjne dla brokerów reasekuracyjnych

- 1) reasekuracja i retrocesja — cele i zadania;
- 2) zakres i podstawy prawne działalności reasekuracyjnej w Polsce i Unii Europejskiej;
- 3) charakter prawny umowy reasekuracji;
- 4) procedury stosowane przy zawieraniu i rozliczaniu umów reasekuracyjnych — rozpoznanie rynku, oferta, negocjacje, plasowanie, rozliczanie umów reasekuracyjnych;
- 5) zasady reasekuracji krajowych ryzyk ubezpieczeniowych za granicą.

89

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROZWOJU REGIONALNEGO I BUDOWNICTWA

z dnia 24 stycznia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ochrony znaków geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych.

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. — Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 120, poz. 1268), w związku z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2000 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 589), zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 kwietnia 1999 r. w sprawie ochrony znaków geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych (Dz. U. Nr 45, poz. 454) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 w pkt 1 i w § 7 w ust. 1 w pkt 2 użyty w różnych przypadkach wyraz „gmina” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „starosta”;
- 2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Starosta po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w § 8 rozporządzenia i art. 15 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. —

Prawo geodezyjne i kartograficzne, zwanej dalej ustawą, lub po uzyskaniu w inny sposób informacji o zniszczeniu, uszkodzeniu, przemieszczeniu znaku lub zagrożeniu przez niego bezpieczeństwu życia lub mienia:

- 1) przeprowadza niezwłocznie sprawdzenie stanu znaku oraz usuwa pozostałości po zniszczonych lub uszkodzonych znakach, urządzeniach zabezpieczających znaki albo budowlach triangulacyjnych,
- 2) przekazuje protokół czynności, o których mowa w pkt 1, marszałkowi województwa, a w przypadku gdy zawiadomienie dotyczy znaku podstawowej osnowy geodezyjnej (I i II klasy) oraz osnowy grawimetrycznej lub magnetycznej — również Głównemu Geodecie Kraju,
- 3) wnioskuje o przeprowadzenie postępowania w celu ustalenia i ukarania sprawcy w razie podejrzenia popełnienia wykroczenia, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 3 ustawy.”;

3) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Wykonanie prac, o których mowa w § 10, zapewniają:

- 1) Główny Geodeta Kraju — w zakresie osnowy geodezyjnej I i II klasy oraz osnów grawimetrycznej i magnetycznej,
- 2) Minister Obrony Narodowej — w zakresie osnów, o których mowa w pkt 1, znajdujących się na gruntach i budynkach pozostających w trwałym zarządzie komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostek organizacyjnych

podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim,

- 3) starosta — w zakresie osnowy geodezyjnej klas niższych niż wymienione w pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rozwoju Regionalnego i Budownictwa:

J. Kropiwnicki

90

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 30 stycznia 2001 r.

sygn. akt K. 17/2000.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska — przewodniczący,

Zdzisław Czeszejko-Sochacki,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Lech Garlicki,

Janusz Trzciniński — sprawozdawca,

protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2001 r. sprawy z wniosku Konfederacji Pracodawców Polskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie, że:

— art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887) ze zmianami wprowadzonymi przez art. 172 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118),

— § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez: rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 21 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 49, poz. 488) oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 7 września 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 75, poz. 847),

— § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 1998 r. w sprawie sposobu przeliczenia przychodu w związku z wprowadzeniem obowiązku opłacania składki na ubezpieczenia społeczne przez ubezpieczonych (Dz. U. Nr 153, poz. 1006)

— są niezgodne z art. 2, art. 20 oraz art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

orzeka:

Art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887) w brzmieniu nadanym przez art. 172 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118) oraz

§ 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 1998 r. w sprawie sposobu przeliczenia przychodu w związku z wprowadzeniem obowiązku opłacania składki na ubezpieczenia społeczne przez ubezpieczonych (Dz. U. Nr 153, poz. 1006) i

§ 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 488 i Nr 75, poz. 847)

— są zgodne z art. 2 i art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i nie są niezgodne z art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska

*Zdzisław Czeszejko-
-Sochacki
Lech Garlicki*

*Teresa Dębowska-
-Romanowska
Janusz Trzciniński*